

Over de masochistische persoonlijkheid – Ardalan Najjarkakhaki – 02-11-2024

Over de masochistische patiënt schrijven MacKinnon, Michels & Buckley (2016) dat dit type patiënt mentale en fysieke pijn opzoekt, niet vanuit een bewuste zoektocht naar leed of genot van pijn, maar vanuit een onbewuste poging om een emotionele connectie met een gewelddadige of misbruikende ouder te behouden.

De optie om de gewelddadige of misbruikende ouder te verliezen, is namelijk nog veel pijnlijker. Het jonge kind is volledig afhankelijk van deze ouder voor zijn of haar voortbestaan.

Het hechtingssysteem raakt in de volwassenheid dan alleen geactiveerd bij een sadistische partner die liefde en pijn afwisselt. Je ziet dan de kenmerkende slachtoffer-dader-, sado-masochisme-, en redder-hulpeloze dynamieken steeds terugkeren in hun intieme relaties.

Kenmerken van een masochistische persoonlijkheid betreffen onder andere het opzoeken en herhalen van leed, overmatige zelfopoffering en onderwerping, zelsabotage, en masochistische seksuele fantasieën over vernedering, afwijzing en dwang.

Daarnaast speelt er 'superego relief', waarbij men voor het 'slechte' in zichzelf door bestraffing of boetedoening aan de eisen van het superego voldoet, en waarbij 'controle' over de sadistische ander als het ware een manier biedt om de hulpeloosheid uit de kindertijd op te heffen.

Naast aanvankelijke empathie en zorg roept het patroon van slachtofferschap bij de clinicus gaandeweg steeds meer irritatie en afkeer op, waarbij de clinicus zich ervan bewust wordt dat het klagen van de patiënt over zijn of haar leed in feite opscheppen is.